

ارمیا باب ۳۱

بازگشت اسیران به وطن خود

۱ خداوند می‌گوید: «زمانی می‌آید که من خدای تمام طایفه‌های قوم اسرائیل و آنها قوم من خواهند بود. ۲ در بیابان به کسانی که از مرگ گریخته بودند، رحمت خود را نشان دادم. وقتی قوم اسرائیل در آرزوی استراحت و آرامی بودند، ۳ من خود را از دوردستها به آنها آشکار ساختم. ای قوم اسرائیل، من همیشه شما را دوست داشتم و محبت پایداری من نسبت به شما ادامه خواهد داشت. ۴ یک‌بار دیگر من شما را از نو بنا می‌کنم. یک‌بار دیگر دفهای خود را برخواهید داشت و با شادی خواهید رقصید. ۵ یک‌بار دیگر تاکستان‌های خود را بر روی تپه‌های سامره خواهید داشت و آنها که تاکها را می‌کارند از میوه آن خواهند خورد. ۶ آری، زمانی می‌آید که نگهبانان بر فراز تپه‌های افرایم فریاد خواهند زد: 'بیایید به صهیون برویم، به حضور خداوند، خدای خودمان.'»

۷ خداوند می‌گوید:

«با شادی برای قوم اسرائیل،

مهمترین ملت دنیا، بسرایید.

در ستایش او بسرایید و بگوئید،

'خداوند قوم خود را نجات داده است،

او تمام بازماندگان را آزاد ساخته است.'»

۸ من آنها را از شمال می‌آورم

و از دورترین نقاط جهان جمع می‌کنم.

به همراه آنها آدمهای کور و شل

و زنان باردار و در حال زایمان خواهند آمد.

آنها به صورت یک ملت بزرگ برمی‌گردند.

۹ قوم من، تحت رهبری من،

با گریه و دعا برمی‌گردد.

من آنها را در کنار نهرهای آب

و در راهی صاف و هموار رهبری خواهم کرد تا لغزش نخورند.

من برای اسرائیل مثل یک پدر هستم

و افرایم بزرگترین فرزند من است.»

۱۰ خداوند می‌گوید:

«ای ملتها، به من گوش دهید

و پیام مرا به دورترین سواحل اعلام کنید،

من قوم خود را پراکنده کردم، اما اکنون آنها را جمع خواهم کرد
و مثل شبانی که از گوسفندان خود نگاهداری می‌کند من مواظب آنها خواهم بود.

۱۱ من قوم اسرائیل را آزاد ساختم

و آنها را از دست ملتی زورمند نجات دادم.

۱۲ آنها خواهند آمد و با شادی بر روی کوه صهیون خواهند سرایید

و از هدایای من،

هدایایی چون غله و شراب و روغن زیتون

و گله و رمه، بهره‌مند خواهند شد.

آنها مثل باغی خواهند بود با آب فراوان،

و تمام احتیاجاتشان برآورده خواهد شد.

۱۳ در آن وقت دختران جوان از شادی خواهند رقصید

و مردان-پیر و جوان- خوشحال خواهند بود.

من به آنها تسلی خواهم داد و ماتمشان را به شادی

و غمشان را به خوشی تبدیل خواهم کرد.

۱۴ من کاهنان را با مقوی‌ترین غذاها سیر می‌کنم

و احتیاجات قوم را خود برخواهم آورد.

من، خداوند چنین گفته‌ام. رحمت خداوند بر قوم اسرائیل.»

رحمت خداوند بر اسرائیل

۱۵ خداوند می‌گوید:

«صدایی از رامه به گوش رسید،

صدای گریه و ماتم عظیم.

راحیل برای فرزندان خویش می‌گرید،

آنها از بین رفته‌اند

و او تسلی نمی‌پذیرفت.

۱۶ دیگر گریه نکن

و اشکهایت را پاک کن.

آنچه برای فرزند خود کردی،

بی‌پاداش نخواهد ماند.

آنها از سرزمین دشمن برمی‌گردند.

۱۷ به آینده امیدوار باش،

فرزندانت به وطن برمی‌گردند.

من، خداوند چنین گفته‌ام.

۱۸ «من می‌شنوم که قوم اسرائیل با اندوه می‌گویند،

‘خداوند، ما مثل حیوانات غیراهلی بودیم،

اما تو اطاعت را به ما آموختی.

ما را به وطن بازگردان،

ما حاضریم دوباره به سوی تو،

خداوند و خدای خودمان بازگردیم.

۱۹ ما از تو روی گردانیدیم،

ولی زود پشیمان شدیم.

وقتی تو ما را تنبیه کردی،

ما سرافکنده و محزون شدیم.

به خاطر گناهان و خطاهای دوران جوانیمان،

شرمنده و رسوا شدیم.’

۲۰ ای اسرائیل، تو عزیزترین فرزند من هستی،

فرزندی که بیش از همه دوست دارم.

هر وقت نام تو را از روی خشم ذکر می‌کنم،

با محبت به تو می‌اندیشم.

دل من برای تو می‌سوزد

و از روی ترحم با تو رفتار خواهم کرد.

۲۱ راه را علامت‌گذاری کنید و نشانه‌هایی در آن قرار دهید

تا بتوانید در برگشت راه خود را پیدا کنید.

ای قوم اسرائیل بازگردید،

به شهرهایی که ترک کردید، بازگردید.

۲۲ ای قوم بی‌وفا، تا کی تردید می‌کنید؟

من چیزی تازه و متفاوت به وجود آورده‌ام،

که یک زن سرپرستی یک مرد را به عهده بگیرد.»

سعادت آینده قوم خدا

۲۳ خداوند متعال، خدای اسرائیل می‌گوید: «وقتی من مردم را به سرزمین خودشان بازگردانم، آنها یک‌بار

دیگر در یهودا و در شهرهای آن خواهند گفت، ‘خداوند کوه مقدس خود یعنی اورشلیم را- مکان مقدسی

که خودش در آن زندگی می‌کند- برکت دهد.’

۲۴ مردم در یهودا و در شهرهای آن زندگی خواهند کرد و زارعین و چوپانان با گله‌های خود در اطراف

آن خواهند بود. ۲۵ خستگان را نیروی تازه می‌بخشم و به آنها که از گرسنگی ضعیف شده‌اند، غذا خواهم

داد. ۲۶ آنگاه مردم خواهند گفت، ‘من خوابیدم و با نیروی تازه بیدار شدم.’

۲۷ «من، خداوند، می‌گویم بزودی زمانی می‌آید که من سرزمین اسرائیل و یهودا را از انسان و حیوان پر خواهم ساخت. ۲۸ به همان نحوی که من آنها را ریشه‌کن کردم، بر زمین افکندم، برانداختم، درهم شکستم و ویران کردم، به همان نحو آنها را دوباره خواهم کاشت و بنا خواهم کرد. ۲۹ وقتی آن روز فرا رسد، دیگر مردم نخواهند گفت:

‘والدین غوره خوردند،

اما دندانهای فرزندان کند شده است.’

۳۰ در عوض هرکس غوره بخورد، دندانهای خودش کُند خواهد شد و هرکس در جزای گناه خود، مرگ را خواهد دید.»

۳۱ خداوند می‌گوید: «زمانی می‌رسد که من پیمانی تازه با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا خواهم بست. ۳۲ آن مانند پیمانی نخواهد بود که با اجدادشان، وقتی دست آنها را گرفتم و از مصر نجات دادم، بستم. هر چند من مثل یک شوهر با آنها رفتار کردم، آنها آن پیمان را نگاه نداشتند. ۳۳ پیمان تازه‌ای که با قوم اسرائیل می‌بندم چنین خواهد بود: شریعت خود را در ضمیر آنها قرار می‌دهم و بر قلبشان خواهم نوشت. من خدای آنها و آنها قوم من خواهند بود. ۳۴ دیگر احتیاجی نیست که آنان به همشهریان خود تعلیم دهند یا به یکدیگر بگویند: خدا را بشناس، زیرا همه از بزرگ تا کوچک مرا خواهند شناخت. در مقابل خطاهای آنها بخشنده خواهم بود و دیگر گناهان آنان را هرگز به یاد نخواهم آورد.»

۳۵ خداوند خورشید را قرار داد تا در روز روشنایی دهد و ماه و ستارگان را تا در شب بدرخشند.

او دریا را به تلاطم می‌آورد تا امواج آن خروشان شوند، نام او خداوند متعال است.

۳۶ او وعده می‌دهد تا زمانی که این نظام طبیعت ادامه یابد، قوم اسرائیل هم به عنوان یک ملت باقی خواهد ماند.

۳۷ اگر روزی بتوان آسمان را اندازه گرفت و در بنیان زمین کاوش کرد،

آن وقت، در آن زمان من قوم اسرائیل را، به خاطر کارهایشان ترک خواهم کرد.

خداوند چنین گفته است.

۳۸ خداوند می‌گوید: «زمانی می‌آید که اورشلیم به عنوان شهر من از بُرج حننئیل در غرب، تا دروازه زاویه ۳۹ و محدوده شهر از آنجا به طرف غرب تا تپه جارب و تا اطراف جوعت امتداد خواهد داشت. ۴۰ تمام آن وادی که مردگان را در آن دفن می‌کنند و جایی که زیاله‌ها را می‌ریزند و تمام مزارع بالای وادی قدرون تا دروازه اسب در شرق، تمام اینها برای من مقدس خواهد بود. این شهر دیگر هرگز خراب و ویران نخواهد شد.»